

Text: Hes 47:1-12

Har du någon gång ställts inför frågan ”Vad är meningen med livet”? De flesta tycker inte att det är en lätt fråga att svara på. Det finns många tankar kring detta. Själv tycker jag att mitt svar fungerar ganska bra. Meningen med livet är att förbereda sig för himlen. Livet här på jorden är ju bara som en liten startsträcka inför det som ska komma.

Dagens text i Hesekiel kapitel 47 kan läsas på olika sätt, bokstavligt, bildligt, symboliskt etc. Intressant är dock att efter hand som tiden går så stämmer mer och mer av Bibelns innehåll med det vi efter hand får se – också i denna text.

Synen som Hesekiel har börjar redan i kapitel 40 och är en syn av Gudsstaden, vars parallell finns i Upp 22. Så här börjar texten i kapitel 40:

I det tjugofemte året av vår fångenskap, vid årets början, på tionde dagen i månaden, i det fjortonde året sedan staden hade blivit intagen, på just den dagen kom Herrens hand över mig, och han förde mig bort dit. I syner från Gud förde han mig till Israels land och satte ner mig på ett mycket högt berg. På detta låg söderut något som liknade en stad. Han förde mig dit, och se, där stod en man som såg ut att vara av koppar. Han hade ett snöre av linne i sin hand samt en mätstång, och han stod i porten. Mannen sade till mig: "Människobarn, se med dina ögon och hör med dina öron och lägg märke till allt som jag kommer att visa dig, för du har förts hit för att jag ska visa dig detta. Tala om för Israels hus allt du får se." Hes 40:1-4

Hesekiel var med den generation som deporterades till Babel på 500-talet f.Kr.

Hesekiel får se hur en dubbel ström rinner från templet. Vid denna tid kände man inte till något vattendrag i denna trakt. Då var det antingen en fantasisyn eller en profetisk syn. När man skulle bygga en järnväg mellan Jerusalem och Tel Aviv år 2011 hittade man en underjordisk flod som inte tidigare var känd, varken på Hesekiels tid eller senare. Tvärtom, Jerusalem har i alla tider haft vattenbrist.

Men strömmen rinner från templet österut för att så småningom nå fram till Döda havet. Vi får följa en man med ett mätsnöre som låter Hesekiel ta sig fram i vattnet. Vattnet blir djupare och strömmen starkare och till slut har Hesekiel inget annat val än att utan fotfäste följa med strömmen.

En man med mätsnöre möter vi också i t.ex. Jesaja 28 och Sakarja 2. Att något på det sättet ska mätas handlar ofta om att det ska hållas räkenskap – över en människa eller ett folk. Givet situationen innebär det att man inte håller måttet och domen är förhanden.

Men det finns en ström av vatten som flödar från templet, från vår Gud. Strömmen blir starkare och starkare, djupare och djupare. Guds rike växer sig allt starkare från Jesu död och uppståndelse. Det visste inte Hesekiel, kanske, men berättelsen är profetisk. Av vers 6 kan man ana att mannen med mätsnöre är en ängel om det inte rent av är Kristus själv. Hesekiel får ju se detta och blir sedan ”räddad” ur floden

upp på stranden. Där finns frukt bärande träd, symboler för Guds rikes rika frukter, som bär frukt varje månad. Bilden återfinns i Uppenbarelseboken 22 där också floden återfinns. Här handlar det om det nya Jerusalem.

Så rinner vattnet ner i Döda havet och det blir då ett sunt vatten som får liv och ger liv till mycket fisk. En kuststräcka mellan En-Gedi och En-Eglajim, tre till fyra mil, ska vara som ett enda fiskeläge.

Den här synen som Hesekiel får uppleva vill säga något om att livet har segrat och kommer att segra över död och ondska. Guds rike ska växa fram från korset på Golgata, via uppståndelsen och vidare genom årtusendena. Guds rike blir en källa så stark att den som finns däri kan inte stå själv utan förs fram av strömmen som kan få vara en bild för den helige Ande. Strömmen var tydligen något som Hesekiel fick smaka på, men han fick inte fullfölja den resan. Han förs upp ur vattnet och får se fler saker som vi får läsa om.

Bilderna och motiven blandas en hel del i den här synen, liksom Johannes syn i Uppenbarelseboken. Därför blir det ganska svårt att läsa och förstå.

Den dubbla strömmen från templet skulle kunna vara Guds frälsning i Fadern och Sonen och strömmen är också den helige Ande. Här gäller det för oss människor att leva i den strömmen. Det är den som tar oss, först med små uttryck och sedan kraftigare och kraftigare tills vi helt dras med av strömmen, till det eviga livet och det nya livet.

Texten målar alltså en bild av hur Guds rike växer och förvandlar, ger det döda liv och låter den som är i strömmen få del av allt detta.

Den som **inte** stiger ner i strömmen går miste om det hela. Livet handlar om att leva i den strömmen, fram till det Gud har tänkt för sina älskade. Meningen med strömmen som flyter fram är just förberedelse. Vi kan tänka in dopets perspektiv, Andens perspektiv och mycket annat i en människas liv. Bara den som följer med strömmen får se fiskeläget och det förvandlade havet. För den som står vid sidan av blir mätsnöret en dom. Hav och djupt vatten var på den tiden en fiende som förknippades med döden. Samtidigt som "levande vatten" är ett uttryck för liv från Gud. På samma sätt blir Jesus för en del en hörnsten och för andra en stötesten. Petrus skriver i sitt första brev: *Se, jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten, och den som tror på den ska aldrig komma på skam. För er som tror är den alltså dyrbar, men för dem som inte tror har stenen som husbyggarna förkastade blivit en hörnsten, en stötesten och en klippa till fall. De stöter emot den därför att de inte lyder ordet.* 1 Petr 2:6-8

Så, till sist, se till att du lever i strömmen, i allt det som flödar från Guds tron och från Kristus. Det förmedlas av Anden till dig. Lev av det, lev i det och låt dig ledas. Då kommer du rätt i detta livet och i nästa. Ta till dig av den positiva och ljusa bilden som Hesekiel får se. Det gör inget om du inte förstår allt i bilden men lev av och i det som Kristus ger. Inget annat kan föra dig till dit strömmen leder.

Vad är meningen med livet? Jo, att vi ska leva i strömmen från Gud som en förberedelse för det som komma skall. Allt annat blir ju faktiskt meningslöst liv för

det tar bara slut, hur mycket det än innehåller.

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. Gud har inte sänt sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen ska bli frälst genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd. Men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. Och detta är domen: ljuset kom in i världen, men människorna älskade mörkret mer än ljuset eftersom deras gärningar var onda. Den som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte ska avslöjas. Men den som lever i sanningen kommer till ljuset, för att det ska bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud." Joh 3:16-21